

De kerk van Sint-Pietersbanden in Voorde

De kerk van Sint-Pietersbanden ligt half verscholen achter de bomen in de Sint-Marcellusstraat. Vanuit de lucht vormt de kerk, samen met het kasteel en de pastorie, als het ware een historische driehoek in de vallei van de Ophembeek. In 1162 stond er reeds een parochiekerk in Voorde. Nicolaas, bisschop van Kamerrijk, schonk het patronaat van die kerk aan de abdij van Mont-St-Martin in Frankrijk, maar Willem, een andere bisschop van Kamerrijk, bepaalde in 1292 dat “in de toekomst geen andere pastoor Voorde zal bedienen dan een kanunnik van de Ninoofse Norbertijnerabdij”, die in 1137 in Ninove werd opgericht.

Na veelvuldige verbouwingen in de loop der eeuwen heeft de huidige kerk als plattegrond een driebeukig schip met ingebouwde westertoren, een smaller koorgedeelte en naast de vier traveeën van het schip in het zuiden een sacristie en in het noorden een parallelle aanbouw. De oudste gedeelten van de kerk, namelijk het koor, de zuidelijke sacristie en de laatgotische westertoren (begin 16de eeuw), werden opgetrokken in zandsteen, de rest is van baksteen. Begin 20ste eeuw werd de kerk gerestaureerd, althans de buitenkant.

Voor de ingang deur van de kerk vinden we links en rechts fragmenten van een grafplaat die de volgende tekst zou bevatten: “Sepulture van edelen ende weerden heer Mer Roeland van Wedergrate, rudder, heere van Voorde, die overleet den VI sporklele XVe XVIII. Hier ligt mevrouwe Kateline van Camere, geselnede van mer Roeland voorseit die overleet den ...”. Ooit bedekten deze stenen de lichamen van de kasteelheer en kasteelvrouw die er in de 15de eeuw resideerden.

Mocht de kerkdeur openstaan, laat dan niet na om even binnen te kijken. Dit sombere interieur heeft dringend veel restauratiewerk nodig, zo ook het orgel uit 1769 van Van Petegem. De aankleding van de kerk gebeurde in de tweede helft van de 18de eeuw; na de grote uitbreidingswerken bleef enkel de stenen doopvont uit de 15de eeuw behouden.